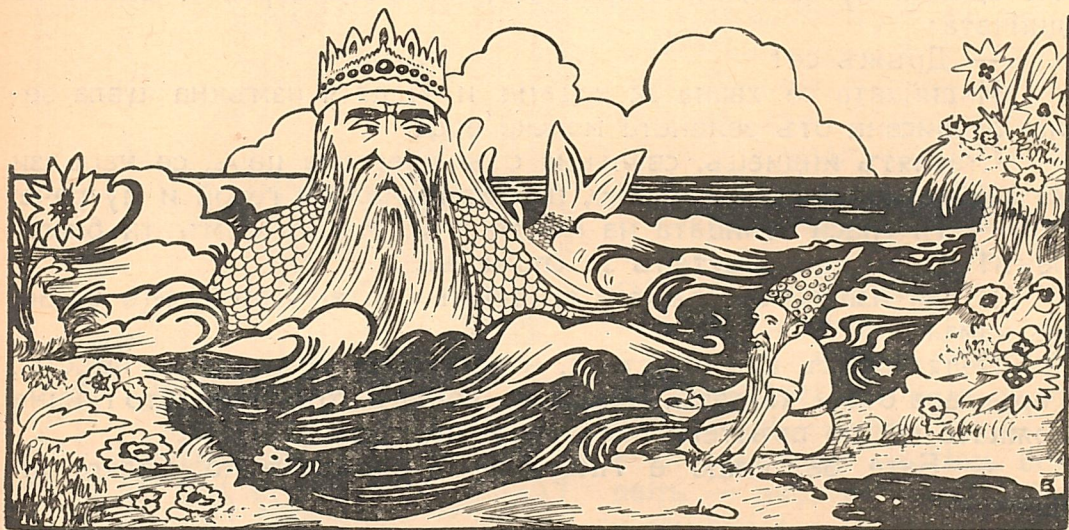

— Хей, брадато, какво правишъ?

— Пръстена ми падна въ морето и за да си го намѣря, решихъ да изгреба всичката вода. Като изгреба водата рибитѣ ще останатъ на сухо и ще измратъ. Ако ти е жалъ за тѣхъ дай ми пръстена!

Морскиятъ царь разтвори огромнитѣ си уста и се засмѣ толкова силно, че цѣлото море се залюлѣ и отъ голѣмитѣ вълни петъ-шестъ кораба потънаха.

Но Педя човѣкъ не се уплаши, а продължи да гребе вода. Минаха день, два, три. Морскиятъ царь пакъ излѣзе и попита:

— Слушай, хей човѣче, до кога мислишъ да гребешъ?

— Докато изгреба цѣлото море.

Тогава зеленоокиятъ морски царь се размисли. Мина му презъ ума, че съ човѣка шега не бива, че той нѣма да се остави додето не пресуши морето, спусна се къмъ дъното, намѣри пръстена и го върна на Педя човѣкъ. Педя отиде пакъ въ колибата, върна на старата негърка паницата и рече:

— Благодаря, бабо!